

lunkent forhold til Kyoto-aftalen. Miljøministeren udtalte i et interview i Politiken så sent som den 8. april, at europæerne lod sig forblænde af den grundlæggende sympati for den daværende amerikanske præsident. Med andre ord mener miljøministeren, at det var i orden med en lunkent amerikansk holdning til Kyoto-aftalen, så længe det var Clinton, der var imod. Men når amerikanerne under den nye præsident, Bush, melder klart fra med hensyn til Kyoto-aftalen, så er det ikke længere i orden.

Jeg vil gerne under udvalgsbehandlingen have flere oplysninger om de amerikanske begrundelser for at sige nej til Kyoto-aftalen. Jeg kan også oplyse, at Dansk Folkeparti endnu ikke har taget stilling til, om vi vil anbefale en ratifikation af Kyoto-aftalen. Jeg vil følge udvalgsbehandlingen og den offentlige debat nøje og først på et senere tidspunkt tage endelig stilling.

Vi vil fra Dansk Folkeparti under ingen omstændigheder lægge USA for had i denne sag.

Vibeke Peschardt (RV):

Det kan jo ikke komme bag på nogen, at vi i Det Radikale Venstre ikke er enige med hr. Svend Aage Fauerholdt og hans partis holdninger i de her sager.

Det er jo sådan, at det positive ved den sag, vi behandler i dag, er – og det er jo blevet sagt mange gange – at Danmark jo har været, jeg tror ikke, ordet foregangsland er blevet brugt, men et af de lande, der virkelig har lagt sig i spidsen for at drive den proces i Europa, som i dag har betydning, at man sammen med andre europæiske lande vil være i stand til at ratificere artiklerne i den Kyoto-protokol, der ligger.

Når så alle stort set uden undtagelse har talt om USA, så synes jeg, en af de mest rammende ting, der er blevet sagt om USA, stod i en artikel i Information, da vi var i Haag her i efteråret. Der stod nemlig noget i retning af: Før USA miljømæssigt, altså på det klimamæssige område, får et nyt Pearl Harbour på grund af deres fejlslagte klimapolitik, vil det ikke gå op for dem, hvor stort det her problem er.

Det er et problem, måske verdens allerallerstørste miljøproblem, og vi kan ikke sidde det overhørigt. Alle, der går rundt med tanken om, at det kan være solpletter og ikke afbrænding af fossilt brændstof, eller som simpelt hen ikke tror på, at udslip af drivhusgasser betyder noget, tager grundigt fejl. I mit parti er vi et hundrede procent overbeviste om, at alt hvad det interna-

tionale klimapanel ved, at alt, hvad vi ved om det her, ikke er fejlsagent.

Der har i dag været talt meget om de 21 pct., og lad mig sige det på den måde: Det er selvfølgelig diskutabelt, hvordan man forholder sig til det. Men der kan ikke være tvivl om, at det, det her handler om lige nu, er en ratificering af protokollen, og det kan så ske, har jeg forstået, i overensstemmelse med den artikel 4, at vi ratificerer, og at EU samlet forhandler det her, inden den endelige ratifikation finder sted. Det er vel egentlig nærmest det, der står.

Vi synes, at det er et fornemt stykke arbejde, der ligger her, fordi det giver en fantastisk oversigt over, hvad man egentlig har med at gøre, og der er vel egentlig ikke grund til at sige så meget andet, end at vi støtter det her.

Søren Kolstrup (EL):

Bag Kyoto-protokollen ligger mange smukke mål, megen politisk energi og en væsentlig mobilisering af folkelige kræfter. Til Kyoto-protokollen knytter der sig også mange forhåbninger, mange smukke hensigter, megen smuk tale. Det er sådan den ene del af billedet.

Den anden del er, at Kyoto-protokollen fra første færd har været fyldt med huller. Handel med forurening og joint implementation har hele tiden været på dagsordenen. Hovedskurken er USA. Ingen tvivl om det. Men EU har også været medansvarlig ved at acceptere handel med forurening og joint implementation, også fra første færd.

For ikke at danse efter USA's pibe og ikke danse efter den næstbedste løsning og den tredjebedste løsning har Enhedslisten hele tiden fundet det vigtigt, at man kunne forestille sig en alternativ strategi. Ellers ville man blive offer for de løbende udhulinger, den løbende bøjning sig i støvet for USA, som har været en del af forløbet efter Kyoto: udhuling, udhuling, udhuling og atter udhuling.

Men hvad består alternativet i? Alternativet består i at søge alliance med ligesindede lande, at hvert land fejer for egen dør. Her er jeg meget enig med SF's ordfører, men pointen er også, at man søger alliance præcis med de lande, som er indstillet på indædt at fastholde vigtigheden i at feje for egen dør, selv at opnå sine målsætninger uden klamphuggeri, uden at handle sig frem til retfærdighed på kræmmernes marked.

Netop derfor vil Enhedslisten altid støtte ethvert forsøg på at sikre nationale målsætninger uden fidusmageri, og vi vil støtte regeringen